

deels et Tab, om jeg maa bruge dette Udtryk, i Bedkommendes Substant, idet han var bleven til et Menneſte, der ikke mere var saa brugelig som et andet Menneſte, og deri har man ſøgt en Grund til at ſætte Bedkommende i en noget høiere Klasse.

Dette har den ærede Rigsdagsmand, som har ſtillet Endringsforſlagene, ogſaa optaget i Almindelighed, men han har gjort en Undtagelſe, ſom vi ſtrar træffe paa i første Klasse. Udvalget har nemlig i Overeensſtemmelſe med Udkaftet foreſlaaet, at de, ſom havde miſtet to af de ſtorre Lemmer „fulle“ henregnes til første Klasse, hvorimod den ærede Rigsdagsmand har foreſlaaet den Afvigelſe, at det blot ſkal hedde, at de „kunne“ henregnes dertil, idet derhos ſkulde tilføies den Tillægsbeſtemmelſe, at „Manden derved er ſat ud af Stand til at hjælpe ſig ſelv, ſom ovenfor er omtalt“. Herved blev imidlertid den hele Beſtemmelſe overflødig, thi den ærede Rigsdagsmand vil let indſee, at naar Bedkommende alene „kunne“ henregnes til denne Klasse, forſtod det ſig af ſig ſelv, at det maatte være betinget af, at han forøvrigt var ude af Stand til at hjælpe ſig ſelv; men dernæſt kan jeg ikke negte, at det forekommer mig beſynderligt, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil anerkjende, at den, ſom har miſtet to ſtorre Lemmer, er bleven ſaa meget mere værre faren, end den, ſom har miſtet et ſtorre Lem, at hiin paa Grund heraf bør komme i en noget høiere Klasse end denne. Jeg troer, at ſelv om man kan forudsætte, at en Mand, ſom f. Ex. har miſtet begge ſine Been, vil kunne udrette en lille Smule til ſin egen Nødt og Pleie, ſaa maa man dog ſige, at i Regelen vil et ſaadant Menneſte være ſaa hjælpeløs og ſaa vanfør, at man gjerne kan ſætte ham i den første Klasse. Forvrigt har dette ikke nogen meget ſtor praktiſk Betydning, thi, ſom bekiendt, have de Menneſter, der ere komne ſaaledes til Skade, ikke været mange, og jeg troer neppe at vi for Diebliffet have mere end 5. ſaadanne Invalider. Den ærede Rigsdagsmand vil nu have dem, ſom have miſtet to Lemmer, ſat ned i anden Klasse, naar de ikke ere ſaa hjælpeløſe, at de kunne komme i første Klasse. Dette synes mig ikke er ſaa ganſke rigtigt, naar man tænker paa, at den ærede Rigsdagsmand i den

af ham foreſlaaede anden Klasse har ſat Afſtillige, ſom ikke ville være ſaa hjælpeløſe ſom diſſe; men det Mærkeligſte er dog at den ærede Rigsdagsmand ikke er blevet ſtaaende herved, men efterat have ſagt: „at diſſe ſkulde høre til anden Klasse“, ſaa har han umiddelbart derpaa ſagt: „at de ſamme ogſaa ſkulde høre til den tredje Klasse“, idet der iblandt de Invalider, der af ham ere henførte til 3die Klasse, ogſaa findes dem, ſom have miſtet „begge Been“, men ſom dog „kunne“ gaae ſormedelt Hjælpebeen“. Men, mine Herret! naar man har miſtet begge Been, ſaa har man, hvad enten dette er ſteet ved Amputation eller paa anden Maade, miſtet „to af de ſtorre Lemmer“ og den Bedkommende maa derfor aabenbart, efter den ærede Rigsdagsmands egen Sætning høre idetmindſte til den anden, og ikke til den tredje Klasse, og det er derfor meget forvirrende, naar der blev en Beſtemmelſe, hvorefter de ogſaa ſkulde høre til tredje Klasse. De Folk, ſom ſaaledes gaae paa to Hjælpebeen, ere imidlertid overmaade ſlet farne, de ere Styltegangere hele deres Liv igjennem; ſom maae have et Par Stokke til Hjælp, og jeg tror derfor, at man uden Fare, ſom af Udvalget foreſlaaet kan lade dem blive ſtaaende i første Klasse.

Gaaer jeg dernæſt til dem, ſom den ærede Rigsdagsmand vil have henregnet til anden Klasse, ſaa ſeer jeg, at han blandt Andre har ſat i denne Klasse dem, ſom ved Saar i en ſaa betydelig Grad ere gjorte ſvage, „at de ikke kunne eller maae udføre ſaadant Arbejde, ſom kræver en Mandſ halve legemlige Arbeidskraft eller ſimpel Fornufts Brug.“ Med Henſyn til de første, maa jeg gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand, ſom i det Hele ellers har været meget tilbøielig til at nedſætte Invaliderne i de lavere Classer, her har gjort en Forandring, hvorved en overordentlig betydelig Mængde ville rykke op i en høiere Klasse, end af Udvalget foreſlaaet, idet nemlig de, der ikke kunne gjøre det, ſom kræver en Mandſ halve legemlige Arbeidskraft, efter Udvalgets Forſlag, kun ville komme i fjerde Klasse, hvilket er ſaa meget rimeligere, ſom der i Udvalgets tredje Klasse, vil komme til at ſtaa: de der ere blevene ganſke ubrugelige til